

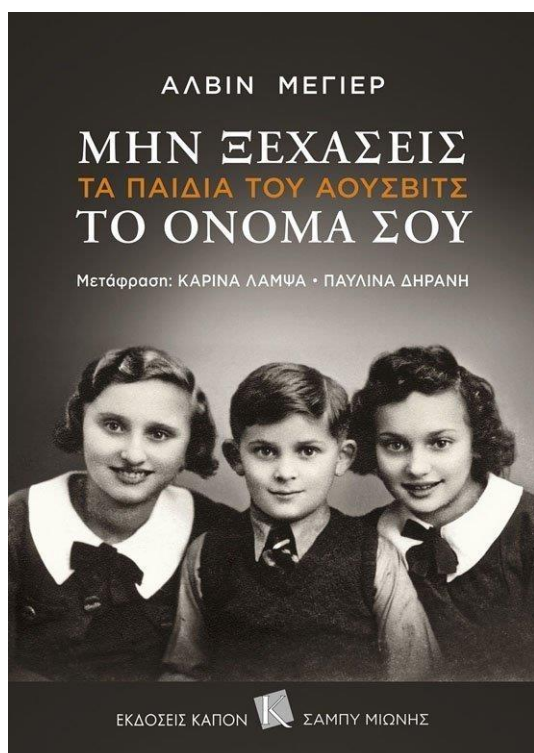
ΑΛΒΙΝ ΜΕΓΙΕΡ

ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ. Τα παιδιά του Άουσβιτς

Μετάφραση: ΚΑΡΙΝΑ ΛΑΜΨΑ – ΠΑΥΛΙΝΑ ΔΗΡΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΠΟΝ – ΣΑΜΠΥ ΜΙΩΝΗΣ

Αθήνα, 2019

Τα παιδιά στο Άουσβιτς είναι η πιο σκοτεινή κηλίδα μιας σκοτεινής ιστορίας. Εκτοπίστηκαν με τους γονείς τους στο Άουσβιτς ή γεννήθηκαν εκεί, κάτω από αδιανόητες συνθήκες. Λίγα επιβίωσαν.

Για όλη τους τη ζωή φέρουν τα σημάδια του πόνου, στο σώμα και στην ψυχή τους. Μεγαλώνουν μαζί με τον αριθμό κρατουμένου, που έχει ανεξίτηλα σημαδέψει το χέρι τους ή τον μηρό τους.

Το Άουσβιτς είναι πάντα εδώ. Την ημέρα, το βράδυ, τη νύχτα: ο αποχωρισμός από τους γονείς και τα αδέρφια, τα λεγόμενα «μπλοκ των παιδιών» στο στρατόπεδο, τα πειράματα στα οποία υποβλήθηκαν, η μόνιμη πείνα, η λαχτάρα για την οικογένεια, για ένα ζεστό πάπλωμα, για ασφάλεια.

Μετά την απελευθέρωσή τους, κάποια από αυτά δεν γνώριζαν το όνομά τους, ούτε την ηλικία τους ή την καταγωγή τους. Σχεδόν όλα ήταν ορφανά. Για πολύ καιρό δεν εμπιστεύονταν πια κανέναν άνθρωπο, φύλαγαν τις δυνάμεις τους, ήταν γεμάτα φόβο.

Πώς να ζήσεις μετά το Άουσβιτς; Για ολόκληρες δεκαετίες, ο Άλβιν Μέγιερ έψαξε, με μεγάλη υπομονή, να βρει τα παιδιά του Άουσβιτς, μίλησε με ενσυναίσθηση μαζί τους και κέρδισε την εμπιστοσύνη τους. Ορισμένα από αυτά μίλησαν για πρώτη φορά για τη ζωή στο στρατόπεδο, για την παιδική τους ηλικία, όπου ο θάνατος ήταν μονίμως παρών αλλά ποτέ φυσικός.

[Πηγή: Δ.Τύπου Εκδόσεων ΚΑΠΟΝ]